

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منبع: المیادین انگلیسی
نویسنده: رابرت اپنلاکش
برگردان: مجله جنوب جهانی
فرستنده: طاهر باختری
۳۰ می ۲۰۲۵

ترمپ و بایدن هر دو تظاهر به مخالفت با نتانیاهو می‌کنند

تشنج‌های ادعایی بین امریکا و اسرائیل عمدتاً نمایشی است و حمایت دو حزبی مستمر و همسونی ستراتیژیک در پشت پرده را پنهان می‌کند.

به نظر می‌رسد دونالد ترمپ و جو بایدن هر دو در حال ایفای نقش در یک نمایش هستند و به نظر می‌رسد که در ظاهر با بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، اختلاف دارند. این در حالی است که به نظر می‌رسد این اختلافات بیشتر جنبه نمایشی داشته و هدف آن پنهان کردن حمایت و اتحاد واقعی بین امریکا و اسرائیل است. گزارش‌های غیررسمی، درز اطلاعات و نویسندگان مغرض همگی دوباره به ما می‌گویند که رئیس‌جمهور امریکا در حال مقابله با بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل است. اگرچه ممکن است در مواقعی گیج‌کننده به نظر برسد، اما برای درک بهتر آن، کافی است نگاهی به نحوه استفاده از همین روش برای پوشش دولت قبلی در واشنگتن بیندازید. پیش از سفر دونالد ترمپ، رئیس‌جمهور امریکا به شبه‌جزیره عربستان، مجموعه‌ای از داستان‌ها منتشر شد که توجه جهانیان را به خود جلب کرد. عناوینی مانند «ترمپ از دست نتانیاهو به تنگ آمده»، «تماس مستقیم را قطع کرده است»، «آتش‌بس تحمیل خواهد شد»، «کاخ سفید یک کشور فلسطینی را به رسمیت خواهد شناخت» به مردم فروخته شد. برخی از تحلیلگران برجسته حتی این موضوع را جدی گرفتند و شکاف ترمپ و نتانیاهو به روایت غالب تبدیل شد.

در ابتداء، نخست‌وزیر اسرائیل قطعاً چهره‌ای نامطلوب است، نه تنها در بین افکار عمومی جهانی، بلکه در بین رهبران جهان نیز، اما این هرگز به هیچ نوع گسست جدی در مواضع سیاست‌گذاری منجر نشده است.

حتی بارک اوباما، رئیس‌جمهور سابق امریکا، در سال ۲۰۱۱ نارضایتی خود را از نتانیاهو ابراز کرد و فکر می‌کرد که پس از یک کنفرانس مطبوعاتی کسی نمی‌تواند صدای میکروفون او را بشنود. در آن زمان، نیکولا سارکوزی، رئیس‌جمهور فرانسه، به رئیس‌جمهور امریکا دربارهٔ نتانیاهو گفته بود: «من نمی‌توانم او را تحمل کنم. او یک دروغگو است.» اوباما پاسخ داد: «تو هم از او خسته شده‌ای؛ من دیگر چه بگویم؟ من باید هر روز با او سروکار داشته باشم.» اوباما به ویژه در جریان مذاکرات توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ از دست نخست‌وزیر اسرائیل خجالت‌زده شد، زمانی که نتانیاهو تصمیم گرفت بدون اطلاع رئیس‌جمهور امریکا به واشنگتن سفر کند و به ایراد یکی از سخنرانی‌های بدنام خود در کنگره پرداخت، جایی که با تشویق ایستاده دو حزبی روبه رو شد.

در مورد جو بایدن، به‌روزرسانی‌های ماهانه در مورد اختلاف ادعایی رهبر امریکا با نتانیاهو از طریق درز اطلاعات رسانه‌ای و همیشه با استناد به منابع ناشناس ارائه می‌شد. این با گزارش‌هایی آغاز شد مبنی بر این که در اوایل دسامبر ۲۰۲۳، بایدن بر سر نخست‌وزیر اسرائیل فریاد زده و قبل از قطع تلفون، با او برخورد تنیدی داشته است. وضعیت در غزه ماه به ماه بدتر می‌شد، زیرا اسرائیلی‌ها برای حدود پنج ماه تهدید به حملهٔ رسوای خود به رفح می‌کردند. به ما گفته شد که رئیس‌جمهور بایدن سخت‌گیری می‌کند و یک «خط قرمز» با رفح تعیین کرده است. رسانه‌های شرکتی پر از گزارش‌هایی بودند مبنی بر این که دولت بایدن قصد دارد رژیم صهیونیستی را به دلیل جرأت حمله مجازات کند، حتی به ما اطلاع داده شد که مصر می‌تواند رسماً توافق عادی‌سازی خود را لغو کند. حمله به رفح صورت گرفت، حدود ۱ میلیون فلسطینی آواره شدند، سربازان مصری مورد اصابت گلوله قرار گرفتند، هزاران نفر به قتل رسیدند و ایالات متحده هیچ کاری انجام نداد. در واقع، ارسال تسلیحات ادامه داشت و تنها محدودیت اعمال شده، بمب‌های ۲۰۰۰ پوندی بود.

حتی غزه دچار قحطی گسترده شد، در حالی که کمک‌های محدودی به آنجا می‌رسید. پاسخ جو بایدن چه بود؟ یک اسکلهٔ کمک‌رسانی ۳۲۰ میلیون دلاری ناموفق که به نظر می‌رسید فقط یک بار بدرستی مورد استفاده قرار گرفت، آن هم زمانی بود که اسرائیلی‌ها یک عملیات نیروهای ویژه را برای بازپس‌گیری اسرا انجام دادند و همزمان حدود ۳۰۰ غیرنظامی فلسطینی را کشتند.

در اکتوبر ۲۰۲۴، کتاب پرفروش باب وودوارد با عنوان «جنگ» منجر به یک هفته تیتراهای جدید دربارهٔ اختلاف ادعایی بایدن و نتانیاهو شد. وودوارد ادعا کرد که رئیس‌جمهور امریکا، نخست‌وزیر اسرائیل را «یک آدم عوضی بد» و «یک دروغگوی لعنتی» خوانده است.

در هر مقطع حساسی، زمانی که اسرائیلی‌ها در آستانهٔ وارد کردن یک فاجعهٔ بزرگ به فلسطینی‌ها هستند، رهبران ارشد را ترور کرده‌اند و در آستانه درگیری با ایران قرار دارند، یا آشکارا غیرنظامیان را در غزه گرسنه نگه می‌دارند، این نمایش مانند ساعت شروع می‌شود.

به طور مشابه، به اصطلاح شکاف ترمپ و نتانیاهو یک اختراع رسانه‌ای نمایشی برای اهداف تبلیغاتی است و به طور استراتژیک به عنوان یک عملیات جنگ روانی آغاز شده است. توجه داشته باشید که چگونه رسانه‌هایی که برجسته‌ترین و بحث‌برانگیزترین تحولات بین ترمپ و نتانیاهو را پیش می‌برند، تقریباً همیشه اسرائیل هیوم یا جروزالم پست هستند.

اسرائیل هیوم پرمصرفترین رسانه اسرائیلی در بین خود شهرک‌نشینان صهیونیست است و توسط میریام آدلسون، ثروتمندترین میلیارد اسرائیلی که اتفاقاً بودجه کمپین ترامپ را نیز تأمین کرده است، تأمین می‌شود. جروزالم پست در این مرحله چیزی بیش از یک روزنامه زرد صهیونیستی نیست و مدت‌هاست اعتبار خود را به عنوان یک منبع قابل اعتماد از دست داده است.

سپس گزارش‌های آکسیوس از باراک راوید، افسر سابق اطلاعات نظامی اسرائیل از واحد ۸۲۰۰ را داریم. العربیه نیز در این کمپین رسانه‌ای مشارکت دارد، همانطور که رسانه‌های امریکائی نیز با استناد به منابع ناشناس این کار را انجام می‌دهند.

اکنون، همانطور که در بالا در مورد بارک اوباما ذکر شد، احساسات شخصی رؤسای جمهور امریکا نسبت به یک رهبر خاص اسرائیلی مانند نتانیا‌هو، به تغییرات اساسی در سیاست‌گذاری منجر نشده است. اگر ترامپ دستور کار کاهش حضور امریکا در غرب آسیا را دارد، این از قبل برنامه‌ریزی شده بود و ناشی از هیچ‌گونه اختلاف ترامپ و نتانیا‌هو نیست.

سیاست خارجی امریکا در قبال متحدان اسرائیلی خود را می‌توان با WWE مقایسه کرد. در حالی که تماشاگران شاهد توهین و مبارزه دو کشتی‌گیر در یک رینگ هستند، هر آنچه می‌بینید در خفا توافق شده است و صرفاً به صورت طراحی‌شده برای مصرف عمومی به نمایش در می‌آید. فرض این که چیزی فراتر از نمایش در حال وقوع است، بدون شواهد و حقایق محکم، تحلیلگران را در قلمرو کودکانی قرار می‌دهد که WWE را تماشا می‌کنند و به اصالت آن اعتقاد دارند.

اکنون، با این وجود، آیا در WWE اشتباهات، صدمات یا حتی دعوای واقعی وجود دارد که ممکن است بین دو فرد رخ دهد؟ بله، این امکان وجود دارد و اتفاق می‌افتد، اما در نهایت اوضاع اصلاح می‌شود و به فلمنامه اصلی بازمی‌گردد. یا شاید نویسندگان صلاح می‌دانند که فلمنامه را اصلاح کنند تا مصرف عمومی را بیشتر تشویق کنند. دونالد ترامپ می‌تواند فردا به جنگ پایان دهد و رژیم‌های عربی را مجبور به سرمایه‌گذاری در بازسازی غزه کند، اما این کار را نمی‌کند. همیشه این احتمال وجود دارد که تغییری در سیاست امریکا و اسرائیل ایجاد شود، حتی تغییری که در نهایت نتانیا‌هو را قربانی کل نسل‌کشی کند، اما همه اینها کنترل شده است و هیچ گسستی در روابط امریکا و اسرائیل وجود ندارد.

اگر ایالات متحده واقعاً در صدد مجازات اسرائیلی‌ها بود، ما شاهد نبودیم که آنها با دست باز به طور مداوم به بمباران و تصرف زمین‌های بیشتر در سوریه، حمله روزانه به لبنان، ادامه تخریب اردوگاه‌های پناهندگان در کرانه باختری، حمله و گرسنگی دادن به غزه می‌پردازند. همچنین اسرائیلی‌ها قبل از مذاکرات غیرمستقیم خود در مورد توافق هسته‌ای ایران با فرستاده امریکا دیدار نمی‌کردند.

بسیار ساده است، این نمایش یک حقه، یک عملیات جنگ روانی است و حداقل به اتحاد امریکا و اسرائیل این امکان را می‌دهد که زمان بخرند تا بتوانند طرح بعدی خود را اجرا کنند.